SPRENDIMAI

KOMISIJOS SPRENDIMAS (ES) 2017/1441

2017 m. birželio 30 d.

dėl pagalbos schemos „Pagalbos pieno gamintojams schema“ (Nr. SA.45447 (2016/C) (ex 2016/N)), apie kurią pranešė Lenkija

(pranešta dokumentu Nr. C(2017) 4359)

(Tekstas autentiškas tik lenkų kalba)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 108 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą,

pakvietusi suinteresuotąsias šalis pateikti pastabas pagal pirmiau nurodytą nuostatą,

kadangi:

1. PROCEDŪRA

(1) 2016 m. gegužės 23 d. raštu Lenkija, remdamasi SESV 108 straipsnio 3 dalimi, pranešė apie pieno gamintojams skirtą pagalbos schemą (toliau – pagalbos schema).

(2) Lenkija pateikė papildomą informaciją 2016 m. birželio 1 d. raštu. 2016 m. liepos 11 d. raštu Komisija paprašė papildomos informacijos, kurią Lenkijos valdžios institucijos pateikė 2016 m. liepos 15 d. raštu.

(3) 2016 m. rugsėjo 16 d. raštu [1] (Sprendimas pradėti procedūrą) Komisija pranešė Lenkijai apie savo sprendimą pradėti SESV 108 straipsnio 2 dalyje nustatytą procedūrą dėl pagalbos schemos. Tame pačiame rašte Komisija išreiškė abejones dėl pagalbos schemos suderinamumo su vidaus rinka.

(4) 2016 m. spalio 12 d. raštu Lenkija pateikė savo pastabas dėl Sprendimo pradėti procedūrą.

(5) Sprendimas pradėti procedūrą paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* [2]. Komisija pakvietė kitas suinteresuotąsias šalis per vieną mėnesį pateikti informaciją.

(6) Komisija suinteresuotųjų šalių pastabų negavo ir apie tai pranešė Lenkijai 2017 m. sausio 13 d. raštu.

(7) 2016 m. lapkričio 14 d. ir 2017 m. sausio 13 d. raštais Komisija paprašė Lenkijos pateikti papildomos informacijos. Lenkija į šiuos raštus atsakė 2017 m. sausio 20 d. raštu.

2. PAGRINDINIAI FAKTAI

(8) Pieno ir pieno produktų sektoriuje kiekybinis gamybos apribojimas (pieno kvotų sistema) daugelį metų buvo esminė rinkos politikos priemonė. Įdiegta 1984 m., ši priemonė buvo kelis kartus pratęsta: paskutinį kartą ji Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1234/2007 [3] (Vieno bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentu) buvo

[1] C(2016) 5770 *final*.
[2] OL C 406, 2016 11 4, p. 86.
[3] 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1234/2007, nustatantis bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas (Bendras BRO reglamentas) (OL L 299, 2007 11 16, p. 1).

pratęsta iki 2015 m. kovo 31 d. Taigi, paskutiniai kvotos metai buvo 2014–2015 m. Pagrindinis pieno kvotos sistemos tikslas – sumažinti tiekimo ir paklausos nesubalansuotumą atitinkamoje rinkoje ir dėl to atsirandantį struktūrinį perteklių taip sukuriant geresnę rinkos pusiausvyrą. Surenkamo arba tiesioginiam vartojimui parduoto pieno kiekiams, viršijantiems tam tikrą garantuojamąją ribą, buvo taikomas mokestis. Mokestį valstybės narės turėjo mokėti, kai tik būdavo viršijama nacionalinė kvota. Valstybės narės Europos žemės ūkio garantijų fondui (EŽŪGF) turėjo sumokėti mokestį, atitinkantį jų nacionalinės kvotos perviršį, kuris, siekiant atsižvelgti į bankroto atvejus arba į tai, kad tam tikri gamintojai tikrai nėra pajėgūs susimokėti į mokestį, sumažinamas fiksuota 1 % dydžio suma. Tuomet valstybės narės mokėjimo naštą turėjo paskirstyti gamintojams, dėl kurių atsirado šis perteklius. Tie gamintojai buvo įpareigoti atitinkamai valstybei narei sumokėti tam tikrą mokesčio dalį dėl to, kad jie viršijo jiems nustatytą kiekį ([1]).

(9) 2014–2015 m. kvotos metais Lenkijoje didmeniniams pieno gamintojams skirta nacionalinė kvota buvo viršyta 580,3 mln. kg, todėl į Sąjungos biudžetą reikėjo sumokėti 659,8 mln. PLN (maždaug 152,7 mln. EUR) mokestį. Individualias kvotas viršiję Lenkijos pieno gamintojai turėjo sumokėti pieno kvotos viršijimo mokestį – 90,98 PLN už kiekvieną 100 kg perviršio.

(10) Atsižvelgiant į žemas pieno kainas ir finansinius sunkumus pieno sektoriuje, 2015 m. kovo mėn. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 595/2004 ([2]) buvo iš dalies pakeistas Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) 2015/517 ([3]) siekiant palengvinti gamintojų, turinčių sumokėti pertekliaus mokestį už 2014–2015 m. kvotos metus, finansinę naštą.

(11) Tuo remdamasi Lenkija priėmė taisykles, kuriomis leidžiama susijusiems Lenkijos pieno gamintojams sumokėti pieno kvotos viršijimo mokestį trimis dalimis ([4]). Pirmąją dalį, sudarančią ne mažiau kaip trečdalį mokėtino mokesčio, tie pieno gamintojai turėjo sumokėti iki 2015 m. rugsėjo 30 d., o likusią sumą, sudarančią ne mažiau kaip trečdalį viso mokėtino mokesčio sumos, – iki 2016 m. rugsėjo 30 d. Visa mokėtino mokesčio suma turėjo būti sumokėta iki 2017 m. rugsėjo 30 d. Mokėjimo dalimis sistemos buvo taikomos laikantis Komisijos reglamente (ES) Nr. 1408/2013 ([5]) nustatytų sąlygų.

(12) Kaip nurodyta 1 antraštinėje dalyje, 2016 m. gegužės 23 d. Lenkija pranešė Komisijai apie valstybės pagalbos schemą, pagal kurią būtų galima nurašyti pieno gamintojų nesumokėtą individualių kvotų viršijimo mokestį (mokėtiną mokestį) už 2014–2015 m. kvotų metus.

3. **APIBŪDINIMAS**

(13) Pagalbos schemos nacionalinis teisinis pagrindas yra Ministrų kabineto sprendimas, kuriuo nustatoma pagalbos pieno gamintojams schema ([6]) (toliau – Ministrų kabineto sprendimas) ir Įstatymas dėl viešųjų finansų ([7]).

(14) Atsižvelgdamas į Ministrų kabineto sprendimą, Žemės ūkio ir kaimo plėtros ministras gali, remdamasi pieno gamintojo prašymu, priimti sprendimą dėl visiško arba dalinio mokėtino mokesčio nurašymo.

(15) Remiantis ministrų kabineto sprendimu, pagalba gali būti suteikiama pieno gamintojams, kurie

a) yra vidutinės ir mažosios įmonės; ir

([1]) Lenkijoje šis įpareigojimas buvo nustatytas 2004 m. balandžio 20 d. Įstatyme dėl pieno ir pieno produktų rinkos organizavimo (2004 m. Lenkijos Respublikos įstatymų biuletenio Nr. 93 897 punktas su vėlesniais pakeitimais).

([2]) 2004 m. kovo 30 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 595/2004, nustatantis išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 1788/2003, nustatančio mokestį pieno ir pieno produktų sektoriuje, taikymo taisykles (OL L 94, 2004 3 31, p. 22).

([3]) 2015 m. kovo 26 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/517, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 595/2004, nustatantis išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 1788/2003, nustatančio mokestį pieno ir pieno produktų sektoriuje, taikymo taisykles (OL L 82, 2015 3 27, p. 73).

([4]) 2015 m. liepos 29 d. Ministrų kabineto reglamentas dėl Žemės ūkio rinkos agentūros vykdomo pieno gamintojų mokėtino mokesčio dėl individualių kvotų viršijimo 2014–2015 m. suskirstymo dalimis ((2015 m. Įstatymų biuletenio 1105 punktas su vėlesniais pakeitimais). [*Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 lipca 2015 r. w sprawie realizacji przez Agencję Rynku Rolnego zadania polegającego na rozkładaniu na raty opłaty należnej od producentów mleka za przekroczenie kwot indywidualnych w roku kwotowym 2014/2015, Dz. U. 2015, poz. 1105].*

([5]) 2013 m. gruodžio 18 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 1408/2013 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai žemės ūkio sektoriuje (OL L 352, 2013 12 24, p. 9).

([6]) 2016 m. gegužės 19 d. Ministrų kabineto sprendimas, kuriuo nustatoma pagalbos pieno gamintojams schema [*Uchwała Rady Ministrów z dnia 19 maja 2016 r. w sprawie ustanowienia programu pomocy producentom mleka*].

([7]) 2009 m. rugpjūčio 27 d. Įstatymas dėl viešųjų finansų (2013 m. Įstatymų biuletenio 885 punktas su vėlesniais pakeitimais [*Ustawa z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz.U. z 2013 r., poz. 885, z późn. zm.)*].

b) 2014–2015 kvotos metais pateikė į rinką tokį pieno arba pieno produktų kiekį, kuris viršijo individualią kvotą, galiojančią konkrečią metų dieną, atsižvelgiant į 2015 m. kovo 31 d. buvusią situaciją, ir turėjo sumokėti Vieno BRO reglamente nustatytą mokestį; ir

c) sumokėjo pirmąją mokėtino mokesčio dalį; ir

d) atitinka Įstatymo dėl viešųjų finansų 56 ir 57 straipsniuose nustatytas gautinų biudžeto sumų nurašymo sąlygas; kitaip sakant, mokestis bus nurašomas, jei

i) fizinis asmuo mirė nepalikdamas jokio turto arba paliko turto, kuriam, remiantis atskiromis nuostatomis, įstatymo vykdymo užtikrinimas netaikomas, arba paliko kasdienio naudojimo namų ūkyje daiktus, kurių visa vertė neviršija 6 000 PLN;

ii) juridinis asmuo buvo išbrauktas iš atitinkamo juridinių asmenų registro ir neturėjo turto, iš kurio galėtų būti išieškomas mokėtinas mokestis, o atsakomybė dėl gautinų biudžeto sumų teisiškai nebuvo perduota trečiajai šaliai;

iii) yra pagrįstų priežasčių įtarti, kad taikant įstatymo vykdymo užtikrinimo procedūras nebus išieškota suma, viršijanti sąnaudas, kurios buvo patirtos siekiant susigrąžinti ir teisiškai išsireikalauti mokėtiną mokestį, arba įstatymo vykdymo užtikrinimo procedūros buvo nesėkmingos;

iv) juridinio statuso neturintis organizacinis skyrius buvo panaikintas;

v) tai yra gyvybiškai svarbu skolininkui arba viešajam interesui;

vi) tai yra pateisinama dėl socialinių ar ekonominių priežasčių, visų pirma, siekiant įrodyti skolininko mokumą ir valstybės iždo teisėtą interesą.

(16) Remiantis Ministrų kabineto sprendimu, pagalba gali būti suteikiama ir įsigalioti Komisijos teigiamo sprendimo dėl pagalbos schemos suderinimo su vidaus rinka priėmimo dieną, bet ne vėliau kaip 2017 m. spalio 31 d.

4. **PRIEŽASTYS PRADĖTI SESV 108 STRAIPSNIO 2 DALYJE NURODYTĄ PROCEDŪRĄ**

(17) Remiantis Komisijos vertinimu, pateiktu Sprendime pradėti procedūrą, visos sąlygos dėl pagalbos buvimo, nurodytos SESV 107 straipsnio 1 dalyje, buvo tenkinamos (Sprendimo pradėti procedūrą 28–33 konstatuojamosios dalys).

(18) Dėl suderinamumo su vidaus rinka Komisija pažymėjo, kad pagalba neatitiko SESV 107 straipsnio 2 dalies a, b ir c punktuose ir 107 straipsnio 3 dalies a, b ir d punktuose numatytų nukrypti leidžiančių nuostatų (Sprendimo pradėti procedūrą 35–36 konstatuojamosios dalys).

(19) Be to, Komisija abejojo, ar būtų galima taikyti SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktą, atsižvelgiant į tai, kad atrodė, jog pagalba neatitiko nė vienos pagalbos kategorijos, numatytos valstybės pagalbos taisyklėse, taikytinose žemės ūkio sektoriuje, t. y. Komisijos reglamente (ES) Nr. 702/2014 ([1]), Europos Sąjungos valstybės pagalbos žemės ūkio ir miškininkystės sektoriams ir kaimo vietovėse gairėse 2014–2020 m. ([2]) (Žemės ūkio sektoriaus gairės), Gairėse dėl valstybės pagalbos sunkumų patiriančioms ne finansų įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti ([3]) (Sanavimo ir restruktūrizavimo gairės) arba Reglamente (ES) Nr. 1408/2013 (Sprendimo pradėti procedūrą 37–39 ir 48–49 konstatuojamosios dalys). Be to, nepanašu, kad pagalba būtų padėjusi vystyti pieno sektorių taip, kaip nurodyta SESV 107 straipsnio 3 dalies c punkte.

(20) Iš Sprendimo pradėti procedūrą taip pat paaiškėjo, kad pagalbos schema buvo pažeistos Vieno BRO reglamento nuostatos, reglamentuojančios pieno mokestį (Sprendimo pradėti procedūrą 40–47 konstatuojamosios dalys).

([1]) 2014 m. birželio 25 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 702/2014, kuriuo skelbiama, kad tam tikrų kategorijų pagalba žemės bei miškų ūkio sektoriuose ir kaimo vietovėse yra suderinama su vidaus rinka pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnius (OL L 193, 2014 7 1, p. 1).
([2]) OL C 204, 2014 7 1, p. 1.
([3]) OL C 249, 2014 7 31, p. 1.

5. LENKIJOS PASTABOS

(21) Prasidėjus oficialiai tyrimo procedūrai Lenkija nepateikė jokių pastabų, kad būtų galima pašalinti iškilusias abejones. Tačiau 2016 m. spalio 12 d. ir 2017 m. sausio 20 d. raštuose Lenkija paaiškino, kad pagalba nebuvo ir nebus teikiama Lenkijoje, nes negautas teigiamas Komisijos sprendimas (žr. 16 konstatuojamąją dalį).

6. SUINTERESUOTŲJŲ ŠALIŲ PASTABOS

(22) Pastabų iš suinteresuotųjų šalių Komisija negavo.

7. VALSTYBĖS PAGALBOS BUVIMO VERTINIMAS

(23) Remiantis SESV 107 straipsnio 1 dalimi, „išskyrus tuos atvejus, kai Sutartys nustato kitaip, valstybės narės arba iš jos valstybinių išteklių bet kokia forma suteikta pagalba, kuri, palaikydama tam tikras įmones arba tam tikrų prekių gamybą, iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti, yra nesuderinama su vidaus rinka, kai ji daro įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai“.

(24) Taigi, priemonė laikoma valstybės pagalba pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį, jeigu ji atitinka visas šias sąlygas: i) priemonė turi būti priskiriama prie valstybės priemonių ir finansuojama iš valstybės išteklių; ii) ja turi būti suteikiamas pranašumas pagalbos gavėjui; iii) pranašumas turi būti atrankinis; ir iv) priemone turi būti iškraipoma konkurencija arba keliama jos iškraipymo grėsmė ir turi būti daromas poveikis valstybių narių tarpusavio prekybai.

Valstybės arba iš valstybinių išteklių suteikta pagalba

(25) Pagalbos schema numatytas mokėtino mokesčio nurašymas. Nurašymas yra pagrįstas nacionalinėmis nuostatomis, todėl yra priskiriamas valstybei. Jis taip pat yra finansuojamas iš valstybės biudžeto ta prasme, kad Lenkija jau sumokėjo mokestį EŽŪGF, ir dabar Lenkijos valstybė, nurašydama mokėtiną mokestį, netenka pajamų, kurias būtų galima panaudoti kitiems tikslams. Pajamų, kurios priešingu atveju būtų atitekusios valstybei, atsisakymas yra valstybinių išteklių perdavimas ([1]).

Atrankinis pranašumas/įmonės

(26) Potencialūs pagalbos schemos gavėjai yra tam tikri pieno gamyba užsiimantys ūkiai Lenkijoje (15 konstatuojamoji dalis) ([2]).

(27) Kaip apibrėžta SESV 107 straipsnio 1 dalyje, pranašumas – tai bet kokia ekonominė nauda, kurios įmonė nebūtų gavusi įprastomis rinkos sąlygomis, t. y. be valstybės intervencijos ([3]). Kad ši priemonė būtų pagalba, ja turi būti suteiktas pranašumas, dėl kurio ji nepatirtų įprastų savo biudžeto išlaidų.

(28) Naujausioje teismo praktikoje, konkrečiai, Bendrojo Teismo sprendime byloje T-538/11 *Belgijos Karalystė prieš Europos Komisiją* pakartota, kad „*paprastai įmonės biudžetui tenkančių išlaidų sąvoka apima papildomas išlaidas, kurias įmonės turi padengti dėl ekonominei veiklai taikomų prievolių, numatytų įstatyme, kitame teisės akte ar sutartyje*“ ([4]).

(29) Pieno mokesčio ir panašias išlaidas pieno gamintojas turi padengti iš savo biudžeto vykdydamas įprastinę verslo veiklą. Įsipareigojimas mokėti pieno mokestį nustatytas Vieno BRO reglamente ir nacionalinėse pieno ir pieno produktų rinkos organizavimo taisyklėse (žr. 8–10 konstatuojamąsias dalis). Jei tam tikros įmonės yra visai ar iš dalies atleidžiamos nuo tokių išlaidų, tada jos įgyja pranašumą.

(30) Todėl Komisija mano, kad pagalbos schema suteikia pieno gamintojams atrankųjį pranašumą.

([1]) Žr. sprendimo byloje *Prancūzija prieš Ladbroke Racing Ltd ir Komisiją*, C-83/98 P, Rink. ES:C:2000:248, 48–51 punktus.

([2]) Sprendime pradėti procedūrą (31 konstatuojamoji dalis, 8 išnaša) Komisija iškėlė abejones, visų pirma, dėl to, ar kai kurie gavėjai galėjo veiksmingai pasinaudoti pagalba. Tačiau Lenkijos valdžios institucijos nepateikė jokios informacijos, kuri būtų leidusi Komisijai pašalinti savo abejones.

([3]) Žr. sprendimo byloje *SFEI ir kiti*, C-39/94, Rink. ES:C:1996:285, 60 punktą; sprendimo byloje *Ispanija prieš Komisiją*, C-342/96, Rink. ES:C:1999:210, 41 punktą.

([4]) Rink. ES:T:2015:188, 76 punktas.

Konkurencijos iškraipymas ir poveikis prekybai

(31) Teisingumo Teismas nuolat laikėsi pozicijos, kad įmonės konkurencinės padėties sustiprinimas suteikiant jai valstybės pagalbą paprastai reiškia konkurencijos iškreipimą su ja konkuruojančių įmonių, kurios tos pagalbos negauna, atžvilgiu ([1]). Pagalba įmonei, vykdančiai veiklą rinkoje, kuri atverta Sąjungos vidaus prekybai, gali turėti įtakos valstybių narių tarpusavio prekybai ([2]). Sąjungos viduje vyksta intensyvi prekyba žemės ūkio produktais, įskaitant pieną ([3]), o Lenkija yra viena iš didžiausių pieno gamintojų Sąjungoje ([4]).

(32) Šiame sprendime vertinama pagalbos schema skirta veiklai (visų pirma, pieninių veiklai) žemės ūkio sektoriuje remti. Kaip pirmiau apibūdinta, Sąjungoje vyksta prekyba pieninių gaminiais. Todėl Komisija mano, kad nagrinėjama schema daro poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai.

(33) Todėl, atsižvelgiant į didelio masto prekybą žemės ūkio produktais, galima teigti, kad nagrinėjama schema iškreipia arba gali iškreipti konkurenciją ir daro poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai.

Išvada dėl pagalbos buvimo

(34) Taigi galima daryti išvadą, kad pagalbos schema pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį yra valstybės pagalba.

8. PAGALBOS TEISĖTUMO VERTINIMAS

(35) Pagal SESV 108 straipsnio 3 dalį valstybės narės yra įpareigotos pranešti Komisijai apie bet kokį ketinimą suteikti pagalbą ir negali teikti tokios pagalbos negavusios Komisijos patvirtinimo, kad pagalba yra suderinama (įpareigojimas dėl neveikimo).

(36) Apie pagalbos schemą buvo pranešta Komisijai 2016 m. gegužės 23 d.; pagalbos schema nebuvo įgyvendinta. Taigi, Lenkija įvykdė SESV 108 straipsnio 3 dalyje nustatytą įpareigojimą.

9. SUDERINAMUMO ĮVERTINIMAS

(37) Tiek, kiek pagalbos schema yra valstybės pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, jos suderinamumas turi būti vertinamas atsižvelgiant į atitinkamas valstybės pagalbos taisykles žemės ūkio srityje. Jau nusistovėjusi teismo praktika, kad priemonės suderinamumą su vidaus rinka turi įrodyti valstybė narė ([5]). Komisija pažymi, kad Lenkijos valdžios institucijos nepateikė informacijos apie tai, kodėl pagalbos schemą būtų galima laikyti suderinama su vidaus rinka pagal bet kurią Komisijos valstybės pagalbos priemonę, visų pirma, pagal vieną iš toliau nurodytųjų,

(38) Kaip jau nurodyta Sprendime pradėti procedūrą, įvertinta pagalbos schema neatitinka jokios Žemės ūkio orientacinėse gairėse ar Reglamente (ES) Nr. 702/2014 numatytos pagalbos kategorijos. Kadangi Lenkija nepateikė jokių atitinkamų pastabų, Komisija pažymi, jog jos abejonės dėl Žemės ūkio orientacinių gairių ir Reglamento (ES) Nr. 702/2014 taikymo yra patvirtinamos.

(39) Be to, kaip jau pažymėta Sprendime pradėti procedūrą, pagalba pagal įvertintą schemą neatitinka pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms kriterijų, kaip apibrėžta Sanavimo ir restruktūrizavimo gairėse. Kadangi Lenkija nepateikė jokių atitinkamų pastabų, Komisija pažymi, jog jos abejonės dėl Sanavimo ir restruktūrizavimo gairių taikomumo yra patvirtinamos.

(40) Kadangi Lenkija nepateikė jokių atitinkamų pastabų dėl *de minimis* pagalbos, Komisija toliau pažymi, jog jos abejonės dėl Reglamento (ES) Nr. 1408/2013 taikomumo yra patvirtinamos.

([1]) Žr. sprendimo byloje *Philip Morris Holland BV prieš Komisiją*, C-730/79, Rink. ES:C:1980:209, 11 ir 12 punktus;
([2]) Žr., visų pirma, sprendimo byloje *Prancūzijos Respublika prieš Komisiją* C-102/87, Rink. ES:C:1988:391, 19 punktą.
([3]) 2015 m. Sąjungos viduje prekyba pienu išaugo daugiau nei 4,5 mlrd. EUR, o visų pieno produktų – daugiau nei 28 mlrd. EUR. Šaltinis – *Eurostatas*.
([4]) 2015 m. Lenkija buvo penkta pagal dydį karvės pieno gamintoja Sąjungoje, pagaminanti daugiau kaip 10 mln. tonų pieno. Šaltinis – *Eurostatas*.
([5]) Žr. sprendimo byloje *Italija prieš Komisiją*, C-364/90, Rink. ES:C:1993:157 20 punktą; sprendimo sujungtose bylose *Freistaat Sachsen ir kiti prieš Komisiją*, T-132/96 ir T-143/96, Rink. ES:T:1999:326, 140 punktą; sprendimo byloje *Italija prieš Komisiją*, C-372/97, Rink. ES:C:2004:234, 81 punktą.

(41) Savo pranešime Lenkija daro nuorodą į Žemės ūkio orientacinių gairių 30 punktą. Remdamasi Žemės ūkio orientacinių gairių 30 punktu, Komisija vertins visas pagalbos priemones, kurioms netaikomos šios gairės arba kurios nors kitos valstybės pagalbą reglamentuojančios atitinkamos taisyklės, kiekvienu atveju atskirai, tiesiogiai remdamasi Sutarties 107 straipsnio 3 dalimi ir atsižvelgdama į Sutarties 107, 108 ir 109 straipsniuose nustatytas taisykles, bendra žemės ūkio politika ir, pagal analogiją, Žemės ūkio orientacinėmis gairėmis (kai įmanoma). Valstybės narės, pranešančios apie valstybės pagalbą, nepatenkančią į Žemės ūkio orientacinių gairių taikymo sritį, turi įrodyti, kad atitinkama valstybės pagalba atitinka šių gairių I dalies 3 skyriuje nustatytus bendruosius vertinimo principus. Komisija šias priemones patvirtina tik jei teigiamas poveikis sektoriaus plėtrai yra aiškiai didesnis už konkurencijos iškraipymo vidaus rinkoje ir poveikio valstybių narių tarpusavio prekybai riziką.

(42) Tais atvejais, kai pagalba patenka į SESV 107 straipsnio 3 dalies taikymo sritį, Komisija turi plačią veiksmų laisvę ([1]).

(43) SESV 107 straipsnio 3 dalyje nustatyti keturios atvejų rūšys, kai valstybės pagalba gali būti laikoma suderinama su bendrąja rinka. Komisija laiko, kad SESV 107 straipsnio 3 dalies a, b ir d punktuose nurodytos išimtys šiuo atveju yra netaikytinos, nes minėta pagalba nėra skirta regionų, kuriuose yra neįprastai žemas gyvenimo lygis arba didelis nedarbas, ekonominei plėtrai skatinti, visai Europai svarbiems projektams skatinti arba kurios nors valstybės narės dideliems ekonomikos sutrikimams pašalinti, taip pat nėra skirta kultūrai remti ir paveldui išsaugoti.

(44) Pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktą pagalba, skirta tam tikros ekonominės veiklos rūšių arba tam tikrų ekonomikos sričių plėtrai skatinti, jei ji netrikdo prekybos sąlygų taip, kad prieštarautų bendram interesui, gali būti laikoma suderinama su vidaus rinkai.

(45) Kad pagalba būtų suderinama su SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktu, ja turi būti siekiama bendro intereso. Šia prasme pagalba žemės ūkio sektoriuje turėtų būti visų pirma suderinama su bendru žemės ūkio produktų rinkų organizavimu. Jei konkrečios srities bendras rinkos organizavimas yra reguliuojamas reglamentu, valstybės narės privalo nesiimti jokių priemonių, kurios galėtų susilpninti tokį reguliavimą arba sukurti jo išimtis ([2]).

(46) Pieno ir pieno produktų sektoriuje atitinkamos taisyklės yra nustatytos Vieno BRO reglamente ir Reglamente (EB) Nr. 595/2004. Reglamente (EB) Nr. 595/2004 nustatytos išsamios taisyklės dėl mokesčio taikymo pieno ir pieno produktų sektoriuje, be kita ko, yra susijusios su mokesčio mokėjimu. Pakeitimu, kuris buvo padarytas Įgyvendinimo reglamentu (ES) 2015/517, buvo leista valstybėms narėms nuspręsti, kad mokėtina suma, susijusi su 12 mėnesių laikotarpiu, kurio pradžia – 2014 m. balandžio 1 d., būtų sumokėta trimis metinėmis dalimis nemokant palūkanų iki 2017 m. rugsėjo 30 d. Vieno BRO reglamente nėra numatyta papildomų išimčių dėl mokesčio mokėjimo. Lenkija pasinaudojo minėtu leidimu teikdama *de minimis* pagalbą. Be to, pagal šią pagalbos schemą numatytas mokesčio mokėjimo (antros ir trečios dalies) anuliavimas ūkininkams, viršijusiems jiems nustatytus kiekius, kurie dėl to pagal vieno žemės ūkio produktų rinkų organizavimo taisykles privalo sumokėti mokestį Lenkijos valstybei. Jeigu tam tikri Lenkijos pieno gamintojai būtų atleisti nuo įpareigojimo mokėti mokestį, būtų pakenkta kvotų sistemai ir iškreipiama konkurencija su tais gamintojais, kurie neviršija kvotų, ir tais, kurie ėmėsi veiksmų, kad sumokėtų savo mokesčius ([3]).

(47) Tuo remdamasi Komisija laikosi nuomonės, kad pieno mokesčio nurašymas yra nesuderinamas su Vieno BRO reglamentu ir Reglamentu (EB) Nr. 595/2004, taigi, ir su bendro pieno produktų rinkų organizavimo taisyklėmis dėl pieno kvotos sistemos.

(48) Pieno mokesčio nurašymas yra tik priemonė, kuria siekiama pagerinti įmonių finansinę padėtį, kuria niekaip neprisidedama prie sektoriaus vystymo ir nesiekiama bendro tikslo, ir tai yra nesuderinama su BRO taisyklėmis.

(49) Be to, jei valstybės pagalbos priemonė reiškia neišvengiamą Sąjungos teisės pažeidimą, pagalba negali būti paskelbta suderinama su vidaus rinka ([4]).

([1]) Žr., pavyzdžiui, sprendimo byloje *SFEI ir kiti*, C-39/94, ES:C:1996:285, 36 punktą; sprendimo byloje *Vlaamse Gewest prieš Komisiją*, T-214/95, Rink. ES:C:1998:77, 86 punktą.

([2]) Žr., pavyzdžiui, sprendimo byloje *Prancūzija prieš Komisiją*, C-456/00, Rink. ES?:C:2002:753, 30–33 punktus.

([3]) Dabar vykdoma pažeidimo nagrinėjimo procedūra prieš Italija dėl to, kad ji nesusigrąžino mokėtinų pieno mokesčių iš Italijos gamintojų (byla C-433/15).

([4]) Žr., pvz., sprendimo byloje *Vokietija prieš Komisiją*, C-156/98, Rink. ES?:C:2000:467, 78 punktą ir sprendimo byloje *Régie Networks prieš Rhone Alpes Bourgogne*, C-333/07, Rink. ES?:C:2008:764, 94–116 punktus.

(50) Atitinkamai, pagalbos schema negali būti laikoma suderinama su vidaus rinka.

Išvada dėl suderinamumo

(51) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija nustatė, kad priemonė, apie kurią pranešta, yra valstybės pagalba, kaip apibrėžta SESV 107 straipsnio 1 dalyje, ir todėl yra nesuderinama su vidaus rinka.

(52) Kadangi pagalbos schema nebuvo įgyvendinta (21 konstatuojamoji dalis), valstybės pagalba neturi būti susigrąžinama,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Pagalbos pieno gamintojams schema, apie kurią Lenkija pranešė 2016 m. gegužės 23 d., yra valstybės pagalba, kaip apibrėžta SESV 107 straipsnio 1 dalyje. Ši valstybės pagalba nesuderinama su vidaus rinka. Todėl Lenkijos valdžios institucijos negali įgyvendinti šios pagalbos.

2 straipsnis

Lenkija per du mėnesius nuo šio sprendimo paskelbimo informuoja Komisiją apie priemones, kurių buvo imtasi vykdant šį sprendimą.

3 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Lenkijos Respublikai.

Priimta Briuselyje 2017 m. birželio 30 d.

Komisijos vardu

Phil HOGAN

Komisijos narys